

Emine Cengiz'in Hikayesi

Sevgili uzaylı dostum,

Benim adım Emine. Ben de kendi dünyamda 13 (sizin dünyanızda 7) yaşındayım. Ben bu küçük kır çiçeğinin hikayesini dinlemeden önce hiç çiçeklere veya canlılara özen göstermezdim. Ben sana geçen yaz gördüğüm o kır çiçeğinin hikayesini anlatacağım. O gün hava gerçekten çok güzeldi bu yüzden ailemle birlikte piknik yapmaya karar verdik. Annem piknik için yemekleri hazırlarken ben ve minik

kardeşim keşife çıkmaya karar verdik.

Benle minik kardeşim keşfe çıktığımızda bir sürü şey gördük ama en ilginç o küçük narin kır çiçeğinin

hayatıydı. Kardeşimle ben etrafta gezerken kısık ve tiz sesle ağlama sesi duydum. O sesin nereden geldiğini bulmak için etrafa

bakmaya başladım ama kimseyi göremedim. O küçük tiz sesi bir daha duyduğumda nereden geldiğini anlamıştım. Onunla daha iyi

konuşabilmek için onu görebileceğim bir yere kadar eğildim. İlk başta

gözlerime inanmadım. Karşımda küçük bir çiçek bana bakmış üzgün bir şekilde duruyordu.

Ondan sonra onunla konuşmaya başladım. Küçük kır çiçeği derdin nedir, neden

böyle üzgünsün dedim. Anlat bana derdini, derdini anlatmayan derman

bulamaz. Güzel kır çiçeği: kimse benim derdime derman bulamaz ki.

Ben:Olsun sen yine de söyle ben belki bir çare bulurum. Bu sözümden

sonra bana derdini anlatmaya başladı. Aslında benim gerçek yuvam

burası değil. Ben hikayemi

en baştan anlatayım.Ben bir bahçenin içinde yaşıyordum. Bütün kardeşlerim annemden

ta taa

ayrıldı ama yine de ben ayrıldım. O gün ev sahipleri taşınma kararı verdiler. Ailesi hazırlık yaparken ailenin en küçük ferdi bisiklet sürüyordu.

Bisiklet sürerken annemin üzerine geldi ve annemi ezdi o anda ben de bisikletin tekerine takıldım.

Bisikletini götürecekleri için ben de onlarla birlikte gittim. İyi tarafı inanılmaz bir maceraya çıkacaktım. Ama kötü tarafı ise yine de annemden ne olursa olsun yine de ayrılacaktım. Arabayla

bir sürü yerlere gittik ilk defa annemden ayrılacağım için gerçekten çok korkuyordum. O kadar yorulmuşum ki hiç fark etmeden kendimden geçmişim sabah uyandığım da ise hiç tanımadığım bir yerdeydim. Orada bir sürü aslanlar, kaplanlar, kangurular vardı. Ailenin küçük çocuğu bisiklete binmeye karar vermişti. Benden hiç haberi olmadan dolaşmaya başladı orada kangurularla sohbet etti, aslanlarla oyun oynadı ondan sonra yola devam ederken bir taşla takılıp yere düştü. Bacağı kanamaya başladı ama benim elimden ne gelir. Ben kendi derdime mi yanayım bilemedim. Ben de oradan çok uzaklarda bir yere doğru fırladım. Gelen geçen üstüme bastı. Tam kocaman ayaklı şişman bir adam benim üzerime bastı. Onunla devam ettim. Her basışında kendimi ölüyormuş gibi hissediyordum. Ordan namaz kılmak için camiye gitti. Camide onun ayakkabısına benzeyen bir sürü ayakkabı vardı. Camiden aceleyle çıkan genç XXXX bir adam ayakkabılarını karıştırdı ve şişman adamın ayakkabısını giyerek yola devam etti. O anda neler olup bittiğini anlayamadan bir arabaya binip yeniden yolculuğa çıktım. Bu adamda bir

hafta boyunca yolculuk ettim. Sonunda bir yere vardık. Burada güzel denizler vardı. Adam oraya varınca bu ayakkabının kendi ayakkabısı olmadığını fark etti. Ondan sonra da bir ayakkabıcıya girdi yeni ayakkabılar aldı. Eski ayakkabıları ise bir poşetin içine koyup elinde taşımaya başladı. Yürürken ayağı bir şeye takıldı ve elindeki poşeti yere düşürdü. Poşetler yere düşünce ayakkabıların arasından kurtulup denize düştüm. Benim için iyi tarafı vardı orada susuzluğum gitmişti. Denizde 1-2 saat yüzdükten sonra yanımda bir gemi olduğunu fark ettim. Bu geminin içinde çeşit çeşit insanlar vardı. Bu insanların bazıları kısa, uzun, çirkin, güzel bir sürü insan gemiden dışarı martılara ekmek fırlatıyorlardı. Ben de ne olduğunu anlayamadan bir ekmek parçası üstüme düştü. O ekmek parçasının düşmesiyle martının beni kapması bir oldu. Tam benim tarafımı ısıracaktı ki ona seslenmeye başladım. Martı kardeş ne olur dedim. Martı bir anda şaşırdı. Etrafına baktı, kimseyi görmeyince yemeye devam ediyordu ki bir daha seslendim. Dur! Martı kardeş ağzında hiç tanımadığın masum bir tohum var. Martı: neden seni yemeyi durduracakmışım. N olur martı kardeş bir gün ben de sana yardım ederim. Ve o anda bir otobüsün camına çarptı ve ben ağzından uçup yürüyen bir arabanın içine düştüm ve o anda bayıldım. 1-2 saat sonra uyandığımda araba durmuştu ve valizleri indiriyorlardı tabi ben de hemen yere düştüm. Aile hep birlikte valizlerini indirdikten sonra piknik yapmaya karar verdiler. Benim üstüme basan bir kişinin ayağına takıldım ve ben de onla birlikte kırlara gittim. Ayakkabısına takıldığım kişiden

düştüğümde toprağa kök saldım ve işte büyüdüm. Bu hikayeyi anlattıktan sonra kır çiçeği derdini söyleyemedi orada öldü.

Ben şunu anladım ki uzaylı dostum bir şeyin yetişmesi çok zor ama kaybetmesinin çok kolay olduğunu anladım. Zaten o günden sonra asla canlılara zarar vermedim.

Emine Cengiz

Dinar Haydarlı İmam Hatip Ortaokulu

Dinar/Afyon

ilkyar'larımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz büyüğünüz için bir kitaplık, belki de daha fazlası için

İş bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68;

Euro Hesabı: TR920006400000242293507426

Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 (Hesap sahibi İLKİYAR)

Lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin...

Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKİYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor.

Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor,

projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi:

- <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-lkyar-ilkyar-16th-science-summer-school>

Eğer "çek" gönderilmek istenirse:

"çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkyar Vakfı için olduğu not edilerek

Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı.

www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com

izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (e-posta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...